

ABSURDUM (5) *sb n*

a nie kreskowane.

sg *N* absurdum (2). \diamond *pl A* absurda (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Rzecz rażąca, gorsząca, niedorzeczna [absurdus – nietrafny, nieobyczajny, sprośny Mącz 1d; absurdus – nietrefny Calep; niegrzeczny – absurdus Cn] (5) : Drugie absurdum śądby vrońło/ że by było dwa stworzycielow tym obyczaiem SarnUzn C6; ktorego [wykładu] niechę też roztrząć/ iákoby lię godziło/ abfurda íprośne z niego y Filozowłkie domysłki/ y rácyiki pokázuiąc/ y ony tłumiac CzechEp 153, 144; A tak ex speciali diuisione czynić generalem, ex particulari uniuerfalem, iest to wielkie abfurdum. SarnStat *6v; Gdyby nie dla zgorńzenia/ fłyszalbyś Abfurda, Ktore zá sobą niešie oná leśna burdá. KlonWor 47.*

TG